

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia și de către partea vătămată Gheorghiș Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 iulie 2019, în cauza penală privind-o pe

*Pamucciu Maria xxxxx, născută la xxxxx,
domiciliată în orașul xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 08.02.2017-04.10.2018;

2. Instanța de apel: 05.11.2018-01.07.2019;

3. Instanța de recurs: 26.11.2019- 26.02.2020;

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești din 04 octombrie 2018, Pamucciu Maria a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.193 Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpata Pamucciu Maria este învinuită de organul urmăririi penale precum că, având intenția la o construcție legală, și anume de a construi un garaj și o bucătărie de vară, cunoscând că această construcție va ocupa mult spațiu în curtea casei acesteia de pe adresa xxxxx nu a înștiințat-o pe Gheorghiș Elena, casa căreia se află pe adresa xxxxx, privind planurile de a construi. După care Pamucciu Maria primind acte de a construi construcțiile nominalizate, cunoscând că Gheorghiș Elena trebuia să plece la câștig în Turcia, unde se afla în perioada anilor 2010-2011, după plecarea ultimei a început construcția garajului și a bucătăriei de vară prin distrugerea și strămutarea semnelor de hotar prin ce a ocupat ilegal de la Gheorghiș Elena un teren din partea terțiară a casei în mărime de 1,5 m. lățime și 11,10 m. lungime, precum și în mod arbitrar a instalat gardul.

Acțiunile inculpatei Pamucciu Măria în decursul urmăririi penale au fost calificate pe art. 193 Cod penal, adică ocuparea în parte a unui imobil aflat în posesia altuia prin distrugerea sau strămutarea semnelor de hotar.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul procuraturii UTA Găgăuzia sediul Vulcănești Stefoglo A. și de către partea vătămată Gheorghis Elena.

3.1. În cererea sa procurorul a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpata Pamucciu Maria să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal cu numirea acesteia pedepsei cu aplicarea art. art. 75, 84 Cod penal sub formă de amendă în mărime de 1350 unități convenționale, adică în suma totală de 67500 lei.

În temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016 publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 293-305 art. 632 din 09.09.2016 să fie liberată de la pedeapsa numită acesteia.

În motivarea cererii de apel înaintate procurorul a indicat că instanța a constatat că inculpata Pamucciu Maria este învinuită în ocuparea în parte a unui imobil aflat în posesia altuia cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării violenței prin distrugerea sau strămutarea semnelor de hotar.

Astfel, este de părere că instanța nu a atras atenția asupra faptului că între inculpata Pamucciu Maria și partea vătămată Gheorghis Elena există relații răuvoitoare ținând cont de declarațiile părții vătămate Gheorghis Elena care în depozițiile sale a indicat că nu o dată a primit amenințări de la inculpata Pamucciu Maria privind răfuiala fizică.

Apelantul atestă că instanța nu a luat în calcul nici faptul că inculpata Pamucciu Maria a ocupat în parte terenul lui Gheorghis Elena, unde a efectuat o construcție capitală fără a o înștiința pe partea vătămată, iar la pretențiile lui Gheorghis Elena de a sista construcția Pamucciu Maria nu a reacționat adecvat amenințând-o cu răfuială fizică. Crede că prin acest fapt Pamucciu Maria a încălcat art. 377 Cod civil.

Mai mult ca atât, apelantul a indicat că, instanța nu a luat în calcul actul de măsurare a terenului de pământ de pe xxxxx din 04 iunie 2013 în care comisia în persoanele membrilor Litovcenco N. a funciarului raional principal Jantuan Iu., arhitectului principal al raionului Șinic V., membrului Consiliului orașenesc Gheorghis F., funciarului din cadrul primăriei Chiose A. și în prezența părții vătămate Gheorghis Elena, domiciliată la adresa xxxxx au constatat că în urma plângerii cet. Gheorghis Elena în urma construcției a unui garaj și a altor anexe de către vecini Pamucciu Maria de pe xxxxx pe toată lungimea a construcțiilor a fost mutat hotarul și s-a micșorat cu 0,20 m. terenul de pământ a lui Gheorghis Elena.

S-a constatat totodată că are loc prăbușirea pereului casei cet. Gheorghis Elena în urma pătrunderii apei sub aceasta de la garaj și alte anexe a casei de locuit xxxxx.

Prin acest fapt, în opinia apelantului s-a încălcat art. 379 al. (1) și (2) Cod civil art. 386 Cod civil art. 389 Cod civil.

Mai mult ca atât, apelantul indică că în această sentință instanța indică că apreciind din punct de vedere a admisibilității art. art. 94 pct. 7) și 8); art. 95 Cod de procedură penală extrasul din portalul informațional al cadastrului bunurilor

imobile, unde este indicat că casele de locuit a cet. Gheorghiş Elena și Pamucciu Maria din 03.01.2017 și indicată amplasarea caselor și a construcției instanța atestă că această nu poate fi pusă la baza sentinței deoarece este dobândită de către organul de urmărire penală cu o încălcare semnificativă a cerinței legislației procedural-penale și în rezultatul aplicării metodelor care contravin prevederilor științifice.

În același timp instanța nu a indicat care încălcări anume a codului de procedură penală Republicii Moldova au fost admise.

Apelantul remarcă că, prezentul extras a fost recepționat din site-ul oficial portalul informațional al cadastrului bunurilor imobile Agenția Relații Funciare și cadastru întreprinderea de stat Cadastru și s-a admis în calitate de corp delict pe această cauză penală, unde instanța de judecată are posibilitate de a verifica veridicitatea acestui document.

Apelantul a reiterat că, în acțiunile lui Pamucciu Maria sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, întrucât din partea acesteia în adresa părții vătămate Gheorghiş Elena au parvenit amenințări privind răfuiala fizică. Strămutarea semnelor de hotar a avut loc din partea lui Pamucciu Maria conform probelor administrate în decursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești care au fost prezentate de către învinuirea de stat.

Apelantul este de părere că, vinovăția inculpatei Pamucciu Maria în fapta ce i se impută se confirmă prin cumulul probelor acumulate în decursul urmăririi penale și celor cercetate în instanța de judecată, în legătură cu care fapt conchide că sentința de achitare emisă în privința lui Pamucciu Maria este una neîntemeiată, nefondată, eronată, expusă parțial și în contradicție cât cu materialele dosarului penal atât și cumulul argumentelor expuse mai sus care se întemeiază pe probele cercetate de către instanță la examinare în fond a cauzei penale în legătură cu care fapt este pasibilă casării cu emiterea pe această cauză a unei noi hotărâri pe această cauză.

3.2. Partea vătămată în cererea sa de apel a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpata Pamucciu Măria să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal cu numirea pedepsei în limitele sancțiunii acestui articol.

În motivarea apelului partea vătămată a indicat că nu este de acord cu sentința nominalizată. Este de părere că instanța a încălcat principiile de legalitate și imparțialitate, nu a cercetat circumstanțele cauzei și nu a dat o apreciere juridică justă probelor existente în dosar.

În opinia apelantului instanța urma să o recunoască pe inculpată vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal în cazul unei aprecieri juste a probelor existente la dosar cu numirea pedepsei acesteia, însă nu a făcut acest lucru și a adoptat o sentință ilegală.

Apelantul menționează că instanța pune la îndoială probele (f. d. 26-27 vol. 2). Act de măsurare a terenului de pământ de pe xxxxx din 04 iunie 2013. Instanța și-a motivat concluzia: „Instanța de judecată menționează că efectuarea expertizei bunului imobil nr. 1543 din 25 februarie 1998 intră în competența organului

cadastral și nu a comisiei pe lângă primăria membrii căruia în timpul anchetei în cadrul ședinței de judecată nu au confirmat distrugerea sau strămutarea semnelor de hotar”.

Apelanta nu este de acord cu o asemenea concluzie a instanței. Crede că soluționarea litigiilor funciare între persoanele fizice intră în competența primarului a unei atare localități. Acest lucru este prevăzut în art. 19 din Legea cu privire la Administrația publică.

În opinia apelantului strămutarea semnelor de hotar (gardului din sârmă metalică) din partea inculpatei Pamucciu Maria în perioada aflării părții vătămate la câștig în fundul terenului de pământ a acesteia nu este nimic altceva decât infracțiunea prevăzută de art. 193 Cod penal. Iar gardul din sârmă metalică se referă la bunuri mobile și serviciul cadastral nu are nici o atribuție la acesta. Iar declarațiile membrilor comisiei care au semnat actul de măsurare din 04 iulie 2013 precum că chipurile „coloanele gardului se legănau” urmau a fi apreciate critic.

4. Prin decizia judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 iulie 2019 au fost respinse ca neîntemeiate cererile de apel a procurorului procuraturii UTA Găgăuzia sediul Vulcănești Stefoglo A. și a părții vătămate Gheorghiş Elena și menținută sentința judecătoreiei Comrat sediul Vulcănești din data de 04 octombrie 2018 în privința lui Pamucciu Maria.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând toate probele prezentate de părți și cercetate pe parcursul examinării cauzei, și anume: - plângerea părții vătămate Gheorghiş Elena din data de 04.04.2013 (vol.1, f.d.64); - copia titlului de proprietar asupra terenului de pe adresa VTA Găgăuzia, or. xxxxx (vol.1, f.d.72); - plângerea părții vătămate Gheorghiş Elena împotriva ordonanței procurorului procuraturii Vulcănești din 05 aprilie 2013 privind refuzul de pornire a urmăririi penale (vol.1, f. d. 109); - proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 19.03.2013 a casei de locuit a lui Gheorghiş Elena (vol. 1. f. d. 162); - proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 17.08.2015 a casei de locuit lui Gheorghiş Elena (vol.1, f.d.242-249); - extras din cadastralul bunului imobil asupra imobilului care aparține lui Gheorghiş Elena (vol. 1, f. d. 217); - act de măsurare a terenului de pământ de pe xxxxx din data de 30 mai 2013 (vol. 2 f. d. 26-27); - autorizație din data de 10.03.2009 eliberată lui Pamucciu Maria privind construcția garajului și a anexelor pe adresa (vol.2, f. d.127); - proces-verbal de cercetare a actelor (cercetarea copiei a condiții de cadastru) a terenului de pământ de pe adresa xxxxx (vol. 2, f. d. 83-85); - copia de pe dosarul cadastral a bunului imobil de pe adresa - xxxxx (vol. 2, f. d. 98-106); - copia de pe dosarul cadastral a bunului imobil de pe adresa - xxxxx (vol. 2, f. d. 109-127); - act de măsurare a terenului de pământ de pe xxxxx din data de 18 decembrie 2012 (vol. 2, f.d. 93); - declarațiile martorului Ivanoglo Fiodor (vol.3, f.d.5); - declarațiile martorului Savastin Piotr (vol.3, f.d. 16-17); - declarațiile martorului Petrioglu Nicolai (vol. 3, f.d.18), - declarațiile părții vătămate, declarațiile inculpatei, a constatat că, concluzia instanței de fond precum că în rezultatul judecării cauzei nu s-au constatat probe concludente care ar demonstra cu obiectivitate vinovăția inculpatei în învinuirea ce i se incriminează pe art. 193 Cod penal este întemeiată și instanța

corect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatei Pamucciu Maria în baza art. 390 al. (1) pct. 3) Cod de procedură penală din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit ordonanței de învinuire, instanța de apel a menționat că, nu este clar în baza la care acte normative inculpata trebuia să o înștiințeze pe partea vătămată privind o construcție legală.

Însăși învinuirea nu conține indicarea timpului comiterii infracțiunii, există doar indicația în care perioadă partea vătămată se afla în Republica Turcia - în anii 2010-2011. Totodată nu este clar care au fost anume semnele de hotar și ce totuși a făcut cu ele inculpata - *le-a distrus sau le-a strămutat*.

Mai mult ca atât, în învinuirea inculpatei i se incriminează zidirea în mod arbitrar a unui gard, atunci când toți martorii audiați pe cauză indică prezența a unei sârme de metal la hotar. Dat fiind faptul că judecarea cauzei în instanța de fond are loc doar în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 Cod de procedură penală) este necesar de a reieși din textul învinuirii.

Analizând probele cercetate instanța de apel a reținut ca neprobate elementele de bază a faptei ce i se incriminează inculpatei care caracterizează atât latura obiectivă cât și subiectivă a infracțiunii. Și anume, colegiul a găsit ca fiind neprobate nici ora infracțiunii nici însăși faptul ocupării a terenului de pământ de către partea vătămată în principiu și în mărimile indicate în învinuire în particular, precum și distrugerea sau strămutarea de către partea vătămată a câtorva semne de hotar precum și zidirea de către partea vătămată în modul arbitrar a gardului (hotarului).

Discutând chestiunea privind ora indicată a faptei ce i se incriminează inculpatei, colegiul a luat ca temei depozițiile inculpatei Pamucciu Maria întrucât acestea coroborează cu declarațiile martorilor Ivanoglo Fiodor, Savastin Piotr, Savastin Ilia, Petrioglo Nicolai precum că construcțiile sunt zidite în anul 2009 în prezența părții vătămate, circumstanță ce se confirmă și prin faptul că anexele sub formă de garaj și bucătărie au fost date în exploatare în conformitate cu actul nr. 65 din 29.10.2009.

În ce privește învinuirea în partea ocupării terenului de pământ a părții vătămate precum și distrugerea sau strămutarea a câtorva semne de hotar împreună cu instalarea a unui hotar (gard) în mod arbitrar, Colegiul a reținut că, din declarațiile martorilor Ivanoglo Fiodor, Savastin Piotr, Savastin Ilia, Petrioglo Nicolai date în instanța de fond și a inculpatei rezultă că la începutul construcției a garajului și a bucătăriei de vară în anul 2009 partea vătămată Gheirghiș Elena se afla acasă și nu putea să nu observe în cazul distrugerii sau strămutării a hotarului, iar învinuirea în această parte se bazează doar pe presupunerile părții vătămate și nu este confirmată prin careva date obiective.

După cum rezultă din materialele dosarului partea acuzării nu a probat faptul că Pamucciu Maria a ocupat o oarecare parte a terenului de pământ care se află în posesia lui Gheorghis Elena, și nici aflarea pe terenul ultimei a construcțiilor inculpatei care a avut loc prin strămutarea semnelor de hotar.

Prin materialele dosarului de asemenea s-a constatat că cet. Pamucciu Măria la data de 11 martie 2009 a primit autorizația de construcție pentru proiectarea anexelor cu nr. 23 și la 10 iulie 2009 a primit însăși autorizația pentru construcția anexelor cu nr. 36, anexe sub formă de garaj și bucătăria care au fost date în exploatare în conformitate cu actul nr. 65 din 29.10.2009. ICS UTA Găgăuzia și a constatat că obiectul s-a construit conform cerințelor legale.

Apreciind actele de măsurare din 18 decembrie 20112 și din 04 iunie 2013 prin prisma utilității și veridicității (art. 101 Cod de procedură penală) instanța de apel a constatat că, ambele acte nominalizate nu pot fi luate ca temei; în baza acestora nu poate fi stabilit dacă a fost sau nu strămutat hotarul și cu cât. Strămutarea hotarului nu putea fi constatată fără efectuarea măsurării doar a terenului lui Gheorghiş Elena, adică fără măsurarea terenurilor vecine de către organele competente.

Colegiul a afirmat că, pentru stabilirea hotarelor fixe a terenului de pământ este nevoie de un act de stabilire a hotarelor în natură corelat cu proprietarii terenurilor de pământ din apropiere. Aceste lucrări puteau fi efectuate de către organele locale cadastrale precum și întreprinderile deținătoare de licențe (art. 15, art. 19 al. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25.02.1998).

Astfel, instanța de apel a menționat că partea acuzării nu a prezentat careva probe obiective care ar confirma că inculpata a efectuat ocuparea ilegală a terenului de pământ (20 cm sau 1,5x11,10) de la Gheorghiş Elena.

În lumina celor expuse colegiul a reținut corectă concluzia instanței de fond precum că în acțiunile inculpatei Pamucciu Maria lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal.

Prin urmare, ținând cont de cele expuse, colegiul a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului Gheorghiş Elena precum că instanța a încălcat principiile de legalitate și imparțialitate, nu a cercetat circumstanțele cauzei și nu a dat o apreciere juridică justă probelor existente în dosar. Or, probele cercetate în ședința de judecată nu pot fi considerate suficiente întru emitere a unui verdict de învinuire.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată la data de 04 septembrie 2019, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia și la data de 29 august 2019 de către partea vătămată Gheorghiş Elena.

5.1 În recursul său procurorul, a indicat ca temei de casare a deciziei prevederile art. 427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, emiterea unei hotărâri noi prin care a o recunoaște pe inculpata Pamucciu Măria culpabilă de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 193 Cod penal cu numirea pedepsei în conformitate cu legea.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat că în cadrul examinării cauzei penale vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 193 Cod Penal - a fost dovedită și, prin urmare, consideră, că instanțele de judecată a stabilit în mod eronat circumstanțe care achită inculpata, întrucât inițial astfel de circumstanțe în dosarul nu existau.

5.2 Partea vătămată Gheorghiş Elena în recursul său, a indicat ca temei de casare a deciziei prevederile art.427 alin.1) pct.6) , 16) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs partea vătămată a indicat că, în cadrul procesului penal au fost cercetate declarațiile părții vătămate, copiile extrasului din Registrul Cadastral din numele meu Gheorghiş Elena, copiile extrasului Cadastrului din numele Pamucci Măria, copia pașaportului internațional a Republicii Moldova pe numele meu Gheorghiş Elena eliberat 18.09.2009 în care este indicată ieșirea din Republica Moldova 26.03.10 și intrarea din Turcia 25.05.2011 și alte acte care confirmă faptul că i sa încălcat proprietatea și i s-au adus daune morale și materiale.

Astfel, indică recurenta că, în acțiunile inculpatei este prezentă latura subiectivă a infracțiunii adică intenția directă sau indirectă. Or, de către procuror just a fost concluzionat faptul că, din probele acumulate pe prezenta cauză, Pamucciu Măria fără permisiunea sa, a mișcat linia hotarului unde și a construit o construcție capitală garaj și bucătărie. De asemenea, în acțiunile inculpatei Pamucciu Măria a fost intenția directă de a mișca linia hotarului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

6.1 Cu referire la recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia.

Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art. 418 alin.(1), 338 alin.(2)-(4), 340 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia la 04 septembrie 2019, se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 iulie 2019, în prezența procurorului Bolgar Natalia, aceasta fiind cunoscută cu soluția adoptată fiind înștiințată despre data pronunțării deciziei integrale la 31 iulie 2019, iar recursul ordinar, potrivit plicului a fost depus la oficiul poștal la data de 04 septembrie 2029 și înregistrat la Curtea

Supremă de Justiție pe 06 septembrie 2019, adică peste termenul prevăzut de lege. Or, ultima zi de depunere a recursului era data de 02 septembrie 2019.

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Concomitent și jurisprudența CEDO menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de contestare a unei hotărâri judecătorești definitive, se face atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO (a vedea Hotărârea Chirea versus Republica Moldova).

Astfel, odată ce recursul ordinar, este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

6.2 Cu referire la recursul declarat de către partea vătămată Gheorghis Elena.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurenta în recursul declarat, indică temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din textul recursului Colegiul penal atestă, că autoarea critică soluția instanței de apel în ce privește achitarea lui Pamucciu Maria de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, indicând că în acțiunile inculpatei sunt prezente elementele componente de infracțiune.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către partea vătămată Gheorghiş Elena, în raport cu textul deciziei, Colegiul penal constată că instanța de apel, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra apelului declarat, de către acuzatorul de stat și partea vătămată, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele menținerii soluției de achitare a inculpatei, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel, inclusiv și în pct. 4.1 al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct. 37 că art. 6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, în baza probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, apreciindu-le just potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect a menținut concluzia primei instanțe privind achitarea lui Pamucciu Maria de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal în temeiul art. 390 alin 1) pct. 3 Cod de procedură penală.

Analizând probele prezentate de părți, instanța de apel a constatat că, la caz nu au fost probate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, și anume latura obiectivă cât și subiectivă a infracțiunii, nu a fost probat de către acuzare dacă Pamucciu Maria a ocupat o careva parte a terenului de pământ care se află în posesia lui Gheorghiş Elena, nici aflarea pe terenul ultimei a construcțiilor inculpatei care a avut loc prin strămutarea semnelor de hotar.

Astfel, Colegiul penal, reține ca legală și motivată soluția instanței de apel de menținere a achitării inculpatei. Or, nu a fost dovedită prezența în acțiunile inculpatei a laturii obiective a infracțiunii imputate care constă în strămutarea sau distrugerea semnelor de hotar. Or, potrivit actelor de măsurare a terenului părții vătămate nu poate fi stabilit dacă a fost sau nu strămutat hotarul și cu cât. Strămutarea hotarului nu putea fi constatată doar cu măsurarea terenului lui Gheorghiş Elena, adică fără măsurarea terenurilor vecine de către organele competente considerente din care urmează a fi respins argumentul recurenței privind prezența în acțiunile inculpatei a elementelor componente de infracțiune.

Mai mult ca atât, în susținerea învinuirii acuzarea nu a adus probe certe, concludente și pertinente care ar dovedi că inculpata ar fi acaparat în întregime sau parțial un imobil aflat în posesia altuia cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării violenței prin distrugere sau strămutarea semnelor de hotar, iar probatoriul administrat în prima instanță, în temeiul căruia a fost pronunțată sentința de achitare, nu a fost nici suplinit nici combătut în instanța de apel, iar persoanele audiate în instanța de apel au reiterat aceleași declarații depuse în prima instanță, în baza cărora a fost adoptată soluția - de achitare a lui Pamucciu Maria de sub învinuirea adusă.

Totodată, nefondat este și argumentul recurenteii precum că construcția a fost efectuată când aceasta se afla în Turcia în perioada 2010-2011 or, potrivit declarațiilor martorilor și a inculpatei construcția garajului și a bucătăriei de vară a început în anul 2009 în baza autorizațiilor de construcție din 11 martie 2009 și respectiv 10 iulie 2009 fiind date în exploatare în conformitate cu actul nr.65 din 29 octombrie 2009 potrivit căruia obiectul s-a construit conform cerințelor legale, iar partea vătămată în acea perioadă se afla acasă și nu putea să nu observe faptul distrugerii sau strămutării hotarului.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind nevinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Colegiul subliniază că, la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, iar în urma controlului efectuat, Colegiul penal constată că erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul conchide că instanța de apel corect au reținut în acest sens prevederile art.8 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată, care corespund prevederilor art.394 alin.(3) pct.1) Cod de procedură penală.

Referirea părții vătămate la temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece recursul nu a fost motivat sub acest aspect din care motiv urmează a fi respins.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia ca fiind declarat peste termen și de către partea vătămată Gheorghis Elena ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Conform art. art. 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Bolgar Natalia, ca fiind declarat peste termen și ca fiind vădit neîntemeiat recursul declarat de către partea vătămată Gheorghiu Elena, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 iulie 2019, în cauza penală privind-o pe *Pamucciu Maria xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **26 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie